

того съ особени за това направени ножчета и перца. Л. Д. 1876 р. 90. Единъ слуга носи въ едих тепсич куфета, и една баба въ едно блюдо едно перо направено съсъ нѣколко жълтици и пендари, покриты съсъ свилени крвни. Ч. 13. 4) ростки лука и т. н.: Когато лукътъ захване да пушта зелено перо и когато у него ся появватъ вече коръне. З. 24. Тие растения, като бѫдатъ посѣянни есенната въ свойственнята имъ климатъ, пуштатъ перца. З. 269. Ширгаво перо пружина. Л. Д. 1876 р. 85.

Перуніка Перуніга Перенуга (*veronica?*) с. ж. название цветтика: Да хванемо Криварека, Криварека—Перуника, Куманово—жут караифил, а Наланка—жут трейдафил. Пс. 11—12 р. 177. Я си ходѣ край ливагя,—по брежето, Да си берѣ сини китки—темянуги, Желта била кумонига И цървена перунига. *ib.* 167. Девойко, девойко, убава девойко! Летна перенуга, зимна теменушка! Що си расцѣфтила рано претъ Велигденъ,— велика педеля⁴. М. 616.

Перунъ с. м. имя слав. лзыч. бога: Наший-ть народъ коли курбане на бога Перуна и др. само че намѣсто тѣмъ нарича ги на св. Георгий и др. святии. Л. Д. 1871 р. 175. Послѣднай иѣсьнь Перуну не само са пїе по всіхъ почти Българіи иъ и ежегодишно ся твори баснословнаго вѣка остатнто тѣржество во время бездѣждія и сушки. „Пицируда злата Прѣдъ Перуна лѣта, Лѣта и пролѣта По поле ся мѣта. И Богу ся моли: Дай Боже дѣждецъ! Да израстѣтъ нивы Нивы и ливады! Бары бары води! Блата блата віна! Всякы класъ и тѣгаръ! Всякъ гребло тягло! Отъ коряна кошница По всяка лозицѧ¹⁴ Накычватъ единъ дѣвойкъ съ разни цвѣти и зеленчуци, и съдружватъ ихъ нѣколко жены и водятъ пѣющи горници пѣсни отъ кашъ въ кашъ по поле и нивы и отъ село на село и пр. Гп. 168.

Перустій (н. френ. *perostie*) с. ж. подставка подъ таганъ (о трехъ ножкахъ), треножникъ: Кум-отъ и старосват-отъ имаеть право да мѣчатъ зет-отъ и нѣвеста-та со секакви тешки испитвания, наприм зет-отъ да му стоять простумъ или на една нога или на лирустія и др. М. р. 516. Да бы направили иѣчто като перустія (троеножецъ), иѣмали каманье. Ж. 36. А бабы-ть износять на дворъ-ть перустій-та и брадвѣ-та: перустій-та турятъ съсъ крака-та на горѣ, а брадвѣ съ острило-то на горѣ,— да не вали градъ. Ч. 39.

Перуша имя соб.—назв. мыст. въ Македонии: Помину'амъ, напмиу'амъ Край Перуша поселу'амъ; Тебе те гледамъ, Яво, на бунарчето. М. 372.

Перушайна с. ж. Перушайнѧкъ с. ж. пухъ. **Перушинка** ум. пушинка: Лекъ като перушина. Влайкъ: Постишка, нағълнена съ перушинъ или вълижъ не е добра за здравието ѹ. Л. Д. 1870 р. 91. Кой-то иска да бѫде